

ring, og den udvikling, der i disse år er inden for kapitalpensioner, andre ratepensioner og pensionsordninger i forsikringsselskaber, vidner om, at befolkningen har en stor vilje til selv at spare ekstra penge op.

Havde man lavet en simpel forhøjelse af beløbsgrænsen for f.eks. kapitalpensionsordningerne, er vi sikre på, at man havde opnået den forbrugsbegrænsning, som man så gerne vil opnå, og efter vores vurdering havde det også været en bedre og en sundere metode, for så ville det være penge, der har stået atomiseret rundt i forsikringsselskaber og individuelle pengeinstitutter.

Nu kommer pengene til at stå i ATP-Fonden og kommer til at udgøre en konstant fristelse for enhver finansminister, der pludselig står og har brug for penge, på nøjagtig samme måde som de penge, der i sin tid blev indsat i Den Sociale Pensionsfond og også med løfter om, at de skulle komme pensionisterne til gode. Senere har man finanslov for finanslov gjort indhug i pengene, de sidste par år oven i købet i Den Sociale Pensionsfonds hovedstol, og pengene bliver overført til finansloven og bliver udbetalt til alle hånde andre formål end kun til gavn for pensionisterne.

Vi frygter, at en sulten finansminister en dag får disse penge til at indgå i statskassen på en eller anden måde, og vi frygter, at det er en ordning, der kommer til at fungere i langt flere år end i 1998.

Derfor siger vi nej, og vi anbefaler Folketinget at forkaste lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S): Det var såmænd blot en enkelt kommentar til hr. Kim Behnke og hans hypotese om kommende finansministres eventuelle lyst til overgreb på ATP-midlerne.

Jeg har nu ikke den opfattelse, at i hvert fald statsministre, der vil komme fra det parti, jeg tilhører, kunne have den lyst, men man kan selvfølgelig aldrig nogen sinde afvise, at hvis vi fik en Fremskridtsmand som finansminister, ville vedkommende inddrage det hele.

Fremskridtspartiet er i øvrigt, ved vi jo, imod ATP-Fonden. Det har de udtalt gentagne gange, og det ville jo være meget nærliggende for sådan en herre at inddrage det hele.

Men jeg må klart afvise den hypotese, som hr. Kim Behnke her fremfører.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil glæde mig til meget hurtigt at klippe hr. Dyrlunds bemærkninger ud, for dem kan vi så citere den dag, det skulle ske fyldest.

Jeg er opmærksom på, at det var en konservativ finansminister, som startede med at gøre indgreb i Den Sociale Pensionsfond, men efter at der er kommet en socialdemokratisk finansminister, har man fortsat angrebene på Den Sociale Pensionsfond og hentet penge over til finansloven til formål, der overhovedet ikke har noget at gøre med det, der oprindeligt var formålet med at optage penge i Den Sociale Pensionsfond.

Det kan godt være, at jeg tager fejl. Jeg siger bare, at når jeg kigger i bakspejlet og ser, hvad Folketinget har vedtaget af ting og sager gennem årene, og hvor man så på betimelige tidspunkter har været nødsaget til og fundet flertal for at ændre på tingene, skræmmer historiens billeder. En finansminister fra Fremskridtspartiet ville ophæve ATP-ordningen med det samme, for ATP – disse tre bogstaver – har kun en eneste betydning, nemlig alle tiders pjat.

Frank Aen (EL):

Regeringens udgangspunkt for at arbejde med et indgreb var, at det private forbrug er stigende. Hvis man vil ramme et luksusforbrug og et stigende forbrug, må man selvfølgelig ramme dér, hvor det er, og ikke ramme alle de steder, hvor der ikke er nogen forbrugsfest.

Regeringen har jo selv med tal dokumenteret, at ledige, bistandsmodtagere, lave indkomster ikke har haft nogen forbrugsudvikling. Der er ikke nogen forbrugsfest overhovedet, og derfor afviste vi at gå med til et indgreb, som også ville ramme disse grupper. Det var punkt 1.

Punkt 2. Da vi så så teknikken i det, man havde foreslået, var det oven i købet skruet sådan sammen, at dette lovforslag, vi ser i dag, rammer hårdere, jo lavere indkomst man har.

Vi har lavet beregninger over det. En enlig kontanthjælpsmodtager, som nu skal indsætte 1.300 kr. af de for få penge, vedkommende har i forvejen, i ATP, kommer på den måde af med brutto 1,6 pct. af indtægten, efter skat 0,9 pct. af indtægten, hvorimod den højtlønnede, der tjener 300.000 kr. om året – for ikke at snakke om dem, der tjener endnu mere – godt nok i princippet skal betale 1 pct., altså allerede dér mindre end hvad bistandsmodtageren skal af med, men oven i købet har en endnu større skattefor-